

Resan till Blekinge och Öland 28 juni - 02 juli 2025

Klockan 07.00 anlände bussen från Viator till Kallhäll för att hämta 8 förväntansfulla passagerare. Bussen fortsatte till Jakobsberg för att hämta upp resterande passagerare. Vi blev så småningom totalt 22 st. som skulle utforska Blekinge och Öland.

Dag 1

Vår eminente chaufför Micke styrde bussen som vanligt tryggt och säkert hela resan till och från resmålen.

Vädergudarna var inte med oss på vägen söderut men väl framme hade vi strålande väder alla dagarna.

Första stoppet var raststället i Stavsjö. Här var det kaffe eller glass beroende på vad man var sugen på. Här fick man betala själv det man ville ha.

En svala hade förvirrat sig in i kafédelen och försök gjordes av personalen att få ut den.

Resan fortsatte och nästa delmål var Vimmerby där lunch skulle inmundigas.

Nu har vi nått Vimmerby och Micke släppte av oss på stadens torg nära restaurangen.

Stadshotellet var stället vi skulle äta vår lunch. En väldigt vackert gammal byggnad.

Interiör från hotellet

Ytterligare en interiörbild.

Eftersom vi befann oss i Astrid Lindgrens gamla trakter så fanns naturligtvis koppling till hennes böcker. På torget står Norrgården, Mellangården och Sörgården d.v.s. husen som beskrivs i "Alla vi barn i Bullerbyn".

Maj-Liz beundrar ett av husen på torget.

En kyrka i Vimmerby, vet dock inte vad den heter.

Rådhuset i Vimmerby

Vi fortsatte vår färd och nästa stopp på resan var Kosta där det finns ett antal outlets av diverse slag.

I en av affärerna kunde man köpa Pippi Långstrumps sockerdricka. Jag gissar att affären skördat från Pippis sockerdricksträd?

Nu har vi nått dagens slutmål som är hotellet i Karlskrona där vi skall kampera i två nätter.

Scandic Karlskrona ligger väldigt vackert med en marina precis utanför.

Detta är en panoramabild tagen utanför entrén till hotellet.

Små skärgårdsbåtar låg förtöjda alldeles intill. Dessa båtar påminner mig personligen om de båtar jag åkte med som liten på 1950-talet.

Middagen första kvällen på hotellet.

Gerhild var naturligtvis med på resan vilket alltid är lika trevligt.

Dag 2

Idag skulle vi åka runt i nästan hela Blekinge. Vi började i Ronneby och bussen körde ner till Ronneby Brunnspark. Bilden visar Ronneby ån som sakta flyter fram längs parken.

Tyvärr var inget stopp inplanerat vid Brunnsparken så jag tar mig friheten att visa några bilder när Rose-Marie och jag besökte parken för ett par år sedan.

En liten sjö i parken.

Prunkande grönska här och där.

En liten sväng in mot Ronneby centrum

Torget i centrala Ronneby

Vi kör vidare till Karlshamn.
Bilden visar en del av hamnen.

"**Emigrantmonumentet**" vid hamnen, rest 1950 av Karlshamns Rotaryklubb. Monumentet visar en familj på väg att lämna Sverige, och symboliserar utvandringen.

Karlshamn var under 1800-talet en aktiv hamnstad med omfattande handel, och det fanns regelbundna förbindelser till andra europeiska hamnar, såsom **Lübeck** och **Köpenhamn**. Många emigranter tog sig först dit, innan de reste vidare till större hamnar eller direkt till Amerika via fartyg från hamnen.

- Under 1800-talet gick inga stora transatlantiska linjer direkt från Karlshamn, men **emigranter reste ofta med mindre fartyg** till t.ex. **Köpenhamn, Hamburg eller Bremen**, där de sedan kunde gå ombord på större Amerikabåtar.
- Karlshamn fungerade också som **samlingsplats för emigranter** från Blekinge, Småland och delar av Skåne.

Vy ut mot Östersjön

Lite mysiga trähus i Karlshamn

Vi fortsatte vår färd till Mörrum och Mörrumsån som är berömd för sitt laxfiske.

Brusande fors

Fortfarande brusande fors men det avtar längre bort.

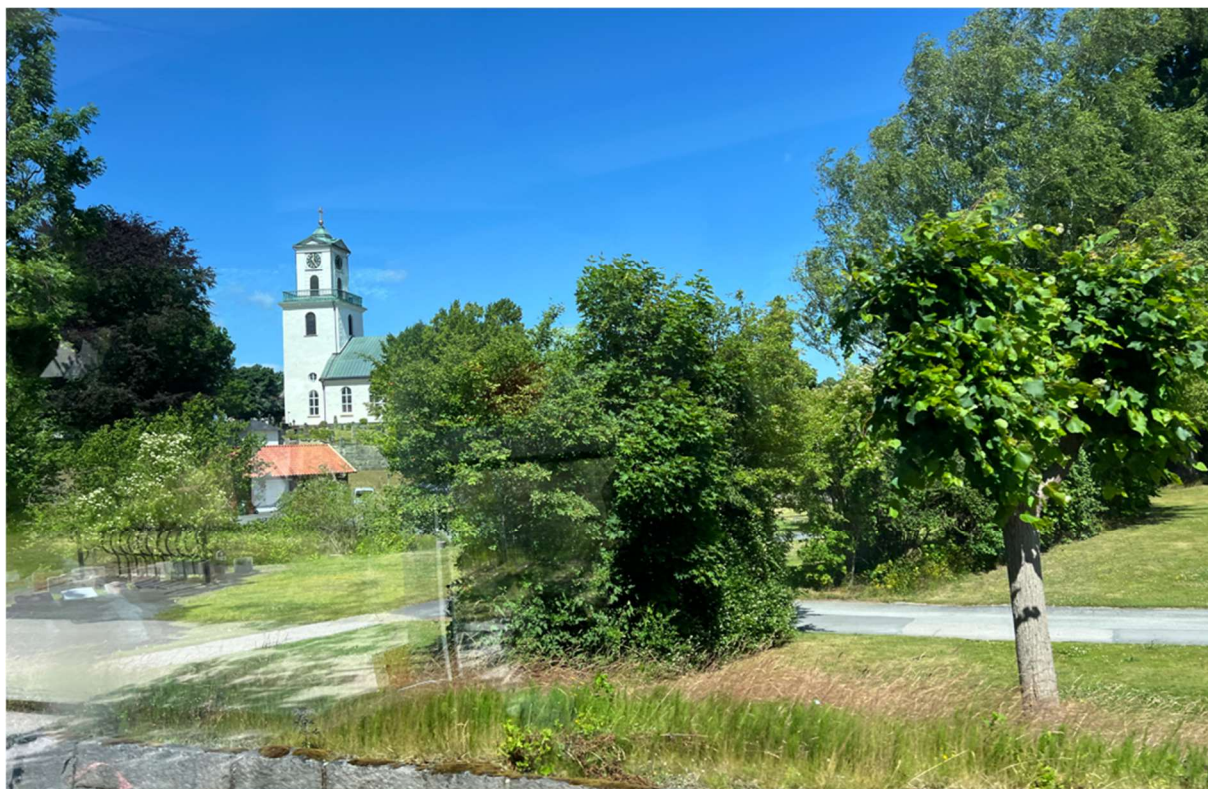
Det är väldigt vackert och speciellt när solen skiner vilket det gjorde vid vårt besök.

Vackert hus på slänten ner mot ån.

Upp i bussen igen för vidare färd.

På vägen mot Olofström gjorde vi en avstickare till Jämshög. Bilden visar Jämshögs kyrka.

Jämshög, en liten ort i Blekinge, är ovanligt rik på litterära personligheter, särskilt med tanke på sin storlek. Flera kända svenska författare är födda där eller har stark anknytning till platsen exempelvis Harry Martinsson, Sven Edvin Salje m.fl. För att markera Jämshögs betydelse för litteraturen har man rest en staty mitt i en rondell. Verket visar en bok och en penna.

I Aniaraparken i Olofström gjorde vi ett stopp för att titta på Carl Eldhs statyer. Denna heter "Dansen"

Här en herre avbildad. Jag tror att denna heter "Sången"

Delar av församlingen som går runt och beundrar de olika statyerna.

En vacker park där det även flöt fram lite vatten i en å.

Nu är vi framme vid Nebbeboda gård där vi skulle äta lunch.

Nebbeboda gård är en historiskt och litterärt betydelsefull plats i Olofströms kommun, Blekinge. Den är starkt förknippad med författaren Harry Martinson, som vistades där under delar av sin ungdom och senare skrev om platsen i flera av sina verk.

Huset är från 1860-talet och utsmyckat i enlighet med den tidsandan.

Nu är det mat.

Fler hungriga gäster.

I väntan på avfärd har några passat på att njuta av det fina vädret.

Efter lunchen fortsatte turen mot Sölvesborg. Färden gick via Näsum och Bromölla d.v.s. vi var inne i Skåne en kort stund.
Här vi kommit fram till Stortorget i Sölvesborg.

Listers Härads Tingshus i Sölvesborg.

Vår guide, Katarina, lockade in oss bland smala gator som absolut inte var byggda för att köra buss men vår skickliga chaufför klarade detta galant trots att bussen knappt gick runt hörnen.

Nu har vi kommit till Listerlandet och orten Hällevik.

På upptäcktsfärd i Hällevik.

Det var inte jollar precis som låg i hamnen.

Detta var ett konstigt fenomen. Fåglarna låg alla i samma riktning och flöt i vattnet.

Hällevik är bl.a. känt för sitt fiske och då måste det naturligtvis finnas ett fiskrökeri.

Janne var uppmärksam och hittade ett "vattenhål". Här slog vi oss ner och släckte törsten med diverse dryck.

Vattenhålet var utsmyckat med typiska Hällevikssaker.

Här har även undertecknad kommit med på en bild.

Vi passerade fotbollsarenan (Strandsvallen) i Mjällby. Mjällbys fotbollslag är lite av en skräck för Malmö FF som i år inte lyckats vinna över detta lag trots att MFF är flerfaldiga svenska mästare i fotboll. Skall kanske tilläggas att Mjällby leder fotbollsallsvenskan 2025 vilket måste erkännas är en stor prestation för en så liten ort som Mjällby.

På vägen tillbaka mot Karlskrona gjorde vi en avstickare förbi Elleholm. Bilden visar kyrkan i Elleholm. Den nuvarande kyrkan i Elleholm är från 1600-talet, men troligen fanns en kyrka där tidigare.

Elleholm är en historiskt intressant plats i Blekinge, belägen vid Mörrumsån, mellan Karlshamn och Mörrum. I dag är det ett lugnt jordbruksområde, men under medeltiden var Elleholm ett betydelsefullt centrum för makt och handel.

Platsen tillhörde den danska kronan, eftersom Blekinge tillhörde Danmark fram till 1658 (freden i Roskilde).

Elleholm fick stadsprivilegier av den danske kungen Erik av Pommern år 1450.

Detta gjorde Elleholm till en av Blekinges äldsta städer, även om staden försvann och privilegierna förlorades på 1600-talet.

I sin storhetstid hade Elleholm handel, kyrka, torg och borg – allt en liten stad behövde.

Under de dansk-svenska krigen på 1500-talet förstördes Elleholms slott vid flera tillfällen.

Efterhand tappade platsen sin betydelse, och staden övergavs helt så småningom.

I dag finns endast lämningar av borgen kvar – till exempel vallar och rester av murar.

Dag 3

Idag skulle vi utforska Karlskrona stad.

Vi började med ett stopp vid Amiralitetskyrkan där den berömda Rosenbom står vid sidan av kyrkan.

Lyfter man på Rosenboms hatt kan man stoppa ner en peng i hans huvud och det var det många som ville.

Ytterligare en som ville bidra.

Här står vi församlade för att höra guiden berätta om kyrkan och Rosenbom

Rosenbom är en av Karlskronas mest kända och älskade symboler – en trästaty med insamlingsbössa som står utanför Amiralitetskyrkan Ulrica Pia. Figuren är både ett folkkärt kulturarv och en del av svensk sjöstadshistoria.

Rosenbom är en träfigur föreställande en äldre man i sjömans- eller bondkläder med hatt i handen.

Han fungerar som fattigbössa, där besökare kan lägga en slant genom att lyfta på hatten.

På skylten han håller i står det:

"Ödmjukast jag ber er fast rösten nog är matt

Kom lägg en penning ner

Men lyften uppå min hatt."

Figuren sägs föreställa fanjunkaren eller båtsmannen Rosenbom, som enligt sägnen blev så fattig att han själv fick tigga utanför kyrkan.

Byggnaden till höger tillhör försvarsmakten och är en del av sjöstridsskolan.

Denna skulptur har namnet "Sprungen ur boken" och uppfördes 2006 till minne av utgivningen av Selma Lagerlöfs bok om Nils Holgersson som gavs ut 1906.

En vacker Karlskrona vy

Fredrikskyrkan, stadsförsamlingens kyrka, benämndes från början Svenska kyrkan eller Storkyrkan. Den ritades som en basilika med latinsk korsplan av Nicodemus Tessin d.y. på 1690-talet. Detta blev Tessins största kyrkobyggnad och förebild för fasadens utförande var Santa Trinità dei Monti i Rom. Första stenen lades av dåvarande landshövdingen Salomon von Otter. Kalkstenen till bygget bröts på Öland och transporterades med lastpråmar till Karlskrona. Teglet fraktades från tegelbruket på Verkö. Fredrikskyrkan började byggas år 1720, men det skulle dröja till 1744 innan kyrkan kunde invigas.

Vid invigningen var dåvarande kronprinsen Adolf Fredrik och prinsessan Lovisa Ulrika närvarande och två minnestavlor över deras senare kröning finns bevarade i kyrkan det nuvarande namnet syftar på Fredrik I som var Sveriges kung vid tiden för kyrkans invigning.

Vi passerade Karlskronas vackra stadspark d.v.s. Hoglands park
Redan på 1720-talet började träd planteras kring Neptuni torg som platsen då kallades. Den ursprungliga parken ritades av Fredrik Magnus Piper, som bland annat varit Gustav III:s trädgårdsarkitekt, och parken byggdes redan på tidigt 1820-tal. Det gör Hoglands park till en av landets mest historiska stadsparker.

På Stortorget i Karlskrona står en staty av Karl XI som år 1680 grundade staden.

På vår väg genom Karlskrona såg vi en del pittoreska små trähus.

Skeppsgossekasernen som uppfördes mellan åren 1878 och 1881.

Skeppsgossekasernen i Karlskrona är en av stadens mest karaktäristiska historiska byggnader och har en viktig plats i både Sveriges marina utbildningshistoria och stadens militära liv.

Skeppsgossekasernen var en **militär internatskola och kasern** för unga pojkar – **skeppsgossar** – som utbildades till sjömän i svenska flottan.

Nästa mål var vattentornet på Bryggareberget.

Namnet kommer från den tyske bryggaren Filip Hinrik Kraan, som 1693 fick anläggnings-licens för ett bryggeri här.

Berget domineras idag av ett vattentorn och en radio-/telemast – masten är cirka 125 m hög och är ett landmark sedan 2013

Vattentornet, byggd 1939, ersatte Vattenborgen vid Stortorget och rymde ursprungligen runt 3 500 m³ vatten för att klara stadens ökade behov.

Utsikten från berget är fantastisk. Här ser man långt ut över staden och dess öar runtomkring.

Efter besöket på Bryggareberget var det dags för Bil- och Porslinsmuseum. Porslinet kände jag inget större intresse för däremot är gamla bilar kul att titta på. Här följer nu ett antal bilder på bilar jag fann intressanta. Första bilen är en amerikansk Ford från mitten av 1950-talet. Janne och Maj-Liz har en nästan likadan.

Denna bil är en Ford Mustang och skulle agera flyktbil för Jan Erik Olsson och Clark Olofsson i samband med Norrmalmstorgsdragnet 1973.

Volvo Amazon från 1956, tror jag!

En Cadillac av typen som Elvis älskade.

Ford Mustang. Drömbilen när man närmade sig körkortsåldern på 1960-talet. Det stannade vid en dröm.

Efter bil museet var det dags för en kort promenad över en bro för att komma till Marinmuseet.

I denna byggnad var Kronohäktet inrymt. Enligt vår guide satt Ingemar Johansson ofta här eftersom han hade lite svårt att uppföra sig såsom krigsmakten ville. Om detta är sant tvista de lärde.

Byggt 1910–1911 som ett cellfängelse enligt den så kallade Philadelphiamodellen – där varje fånge hade en egen cell runt ett centralt vaktrum

Ritningarna gjordes ursprungligen av F. Bothén 1894 och reviderades av Kungliga Marinförvaltningen innan byggstart

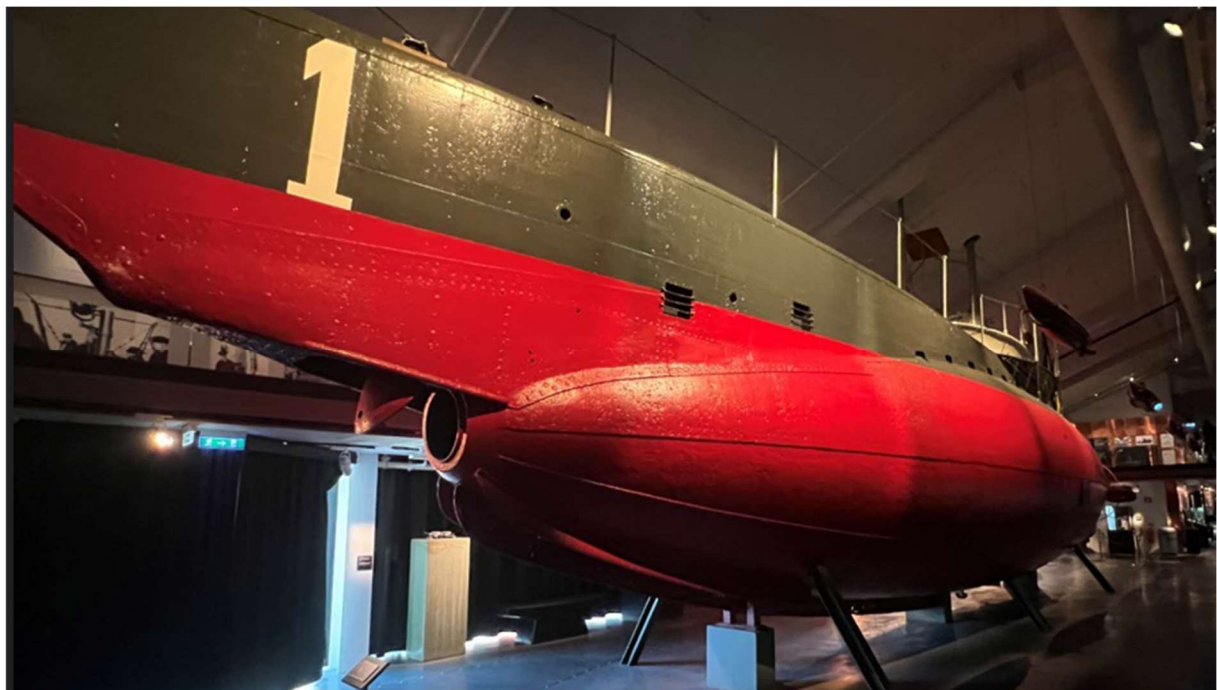
Fängelset hade från början 20 celler på övervåningen och 14 på undervåningen, samt särskilda officersceller med större fönster för militära överordnade

Under sin verksamhet användes Kronohäktet på Stumholmen främst för vapenvägrande militärer och civila misstänkta i väntan på rättegång. Mycket grova brottslingar hölls inte där

Det var i bruk som häkte ända in på 1960-talet

Marinmuseet som innehåller väldigt mycket om krigsjöfart.

Bland annat fanns en gammal ubåt

Ubåten Hajen, officiellt HM Ubåt Hajen eller Ub no 1, är svenska flottans första ubåt och en av mycket få bevarade ubåtar från det tidiga 1900-talet. Hon byggdes på Stockholms örlogsvarv efter ritningar av den svenske fartygskonstruktören Carl Richson, som hade erfarenhet från amerikansk

Resan till Blekinge och Öland 28 juni - 02 juli 2025

varvsindustri. Hajen sjösattes den 16 juli 1904 och togs i tjänst 1905, efter att riksdagen 1902 beslutat att utveckla en ubåt och beviljat ett anslag på 400 000 kronor.

Idag är Hajen ett museifartyg och visas i den spektakulära ubåtshallen på Marinmuseum i Karlskrona, sida vid sida med den betydligt modernare HMS Neptun. Utställningen ger en unik inblick i svensk ubåtshistoria, och Hajen är ett av museets mest ikoniska föremål. Hajen är därmed en central del av Marinmuseets berättelse om det svenska ubåtsvapnets utveckling under mer än 100 år.

HMS Neptun är en svensk ubåt av Näcken-klass, byggd för svenska marinen och idag ett av Marinmuseets mest spektakulära museiföremål i Karlskrona. Neptun sjösattes 1978, togs i tjänst 1980 och var i aktiv drift fram till 1998. Hon är särskilt känd för sin avancerade teknik och sin roll under kalla kriget.

Manöverrummet i Neptun

Här satt manskapet och intog sina mål. I motsatts till många andra länders regler när det gäller hierarkin inom det militära så åt både manskap och befäl tillsammans.

Den här kreationen finns också på museet. Det ser ut som en palm men roliga är att den är skapad av svärd och gamla pistoler från 1600 och 1700-talet. Förstorar ni bilden kan ni se att det är flintlåspistoler som utgör plymen i palmen.

Vi åt lunch i Marinmuseets restaurang och efter det tog jag en promenad längs kajen för att titta på detta fartyg som heter Jarramas. Ett tidigare skolfartyg

Jarramas är ett historiskt och unikt segelfartyg som idag ligger som museifartyg vid Marinmuseum i Karlskrona. Hon sjösattes år 1900 och är en av världens minsta **fullriggare**, med en längd på 39,15 meter och en vikt på 350 ton. Jarramas byggdes på Karlskrona örlogsvarv och var det sista segelfartyget som byggdes där för svenska flottan.

Fartyget användes ursprungligen som skolskepp för skeppsgossar i svenska flottan. Ombord utbildades unga pojkar, ofta så unga som 8–9 år, i sjömanskap och marint hantverk. Besättningen bestod av cirka 118 personer, varav majoriteten var skeppsgossar. Under somrarna användes Jarramas för seglingsexpeditioner i Östersjön och längs Sveriges kuster.

Ombord.

Här har även Rosie hittat ombord på fartyget fast det var för några år sedan.

Vi tog farväl av Karlskrona och vår guide vid Marinmuseet och fortsatte vår färd mot Öland. Här är vi på väg över Ölandsbron.

Ölandsbron är en av Sveriges mest kända broar och utgör den fasta förbindelsen mellan fastlandet vid Kalmar och Öland vid Färjestaden. Bron invigdes den 30 september 1972 av dåvarande kronprins Carl Gustaf och var vid invigningen Europas längsta bro. Med en längd på 6 072 meter är den fortfarande Sveriges längsta bro som helt ligger på svenskt territorium.

I Färjestaden hämtade vi upp vår guide, Caroline, som skulle ta oss runt på Öland. Vi åkte till södra delen av Öland där hon skulle visa oss fana och flora som växer på Alvaret.

Det är ett väldigt kargt landskap med lite vatten och små växter. Men icke förty så växer det olika arter som Caroline berättade mycket om.

Här en Ölandstok?

Efter Alvaret styrdes kosan tillbaka till Färjestaden och hotellet som vi skulle bo på i två dagar. Hotellet heter Skansen och var ett mycket trevligt och fräscht hotell.

Vi bodde alla i det s.k. annexet som var jättefint med undantag av hissen som levde sig eget liv.

På kvällarna serverades middagen ute på terrassen av personalen. Middagarna var alldeles utmärkta och jag vågar gå i god för att alla uppskattade att maten serverades vid bordet.

I hotellets källare fanns ett whiskyförråd av sällan skådat slag. Jag är själv en maltwhiskeynörd och har en hel del flaskor hemma men här kom jag till korta så det förslog.

Ett helt skåp med bara Glenlivet av diverse årgångar.

Även Bowmore är en av mina favoriter och här fanns mycket att välja mellan.

Dag 4

På morgonen den fjärde dagen tog jag mig en lite promenad ner till hamnen i Färjestaden och såg denna farkost ligga förtöjd. Dessa båtar gick i skytteltrafik mellan Kalmar och Färjestaden innan bron fanns. Numera finns det något fartyg som skeppar över cyklar från fastlandet eftersom det inte är tillåtet att cykla på Ölandsbron.

Öland bjöd på underbart lugnt och vackert väder denna fjärde dag.

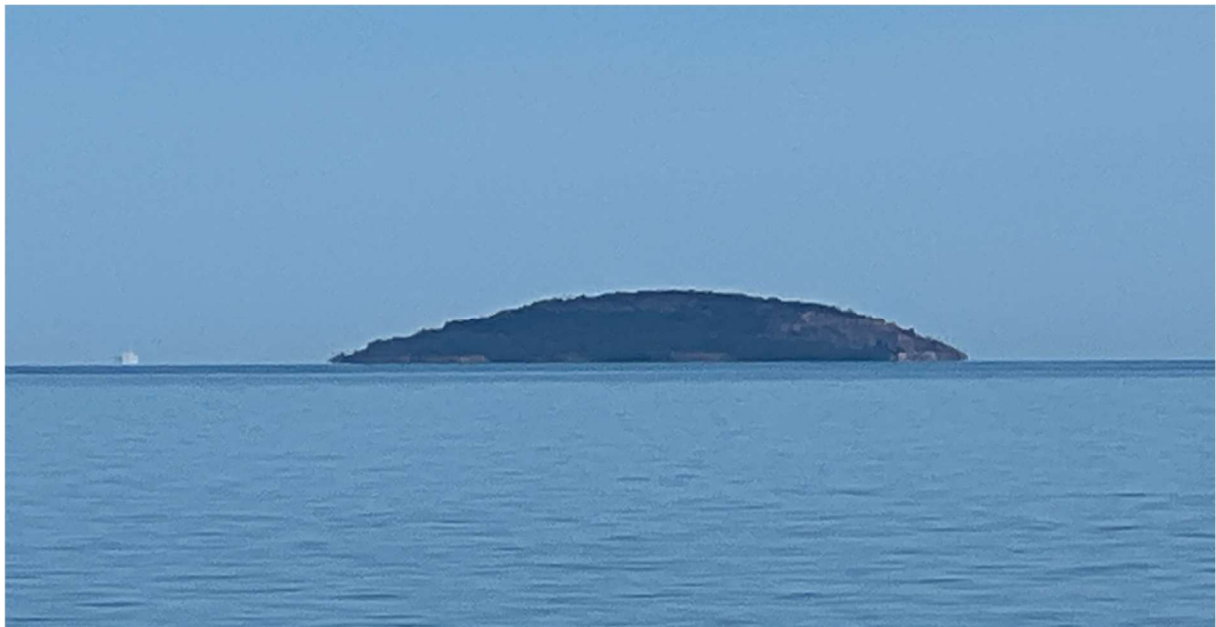
Idag skulle vi utforska de norra delarna av Öland. Efter frukost gav vi oss iväg till skurkvarnen i Jordhamn.

En skurkvarn är en äldre typ av anläggning som användes för att slipa och göra ytan på kalkstensflisor slät, så att de kunde användas som byggnadssten eller golvbeläggning. Tekniken kallas också för skurning och har använts på Öland från medeltiden fram till 1800-talet och även in på 1900-talet.

Skurkvarnen består av en ring av kalkstensplattor som ska slipas. I mitten finns en påle med en dragbom fäst vid den, och under bommen sitter en löpare (en slipsten). Dragbommen dras runt i cirkelrörelse, ursprungligen av dragdjur som oxar eller hästar, och senare även med hjälp av vindkraft i så kallade vinddrivna skurverk. Sand och vatten användes som slipmedel för att få stenen slät.

Innan man kom på att använda vinden för att driva runt stenarna som skulle slipas var det tjuvar eller hästar som drog runt fästa vid en påle.

Utanför Jordhamn ligger Blå Jungfrun även kallad Blåkulla.

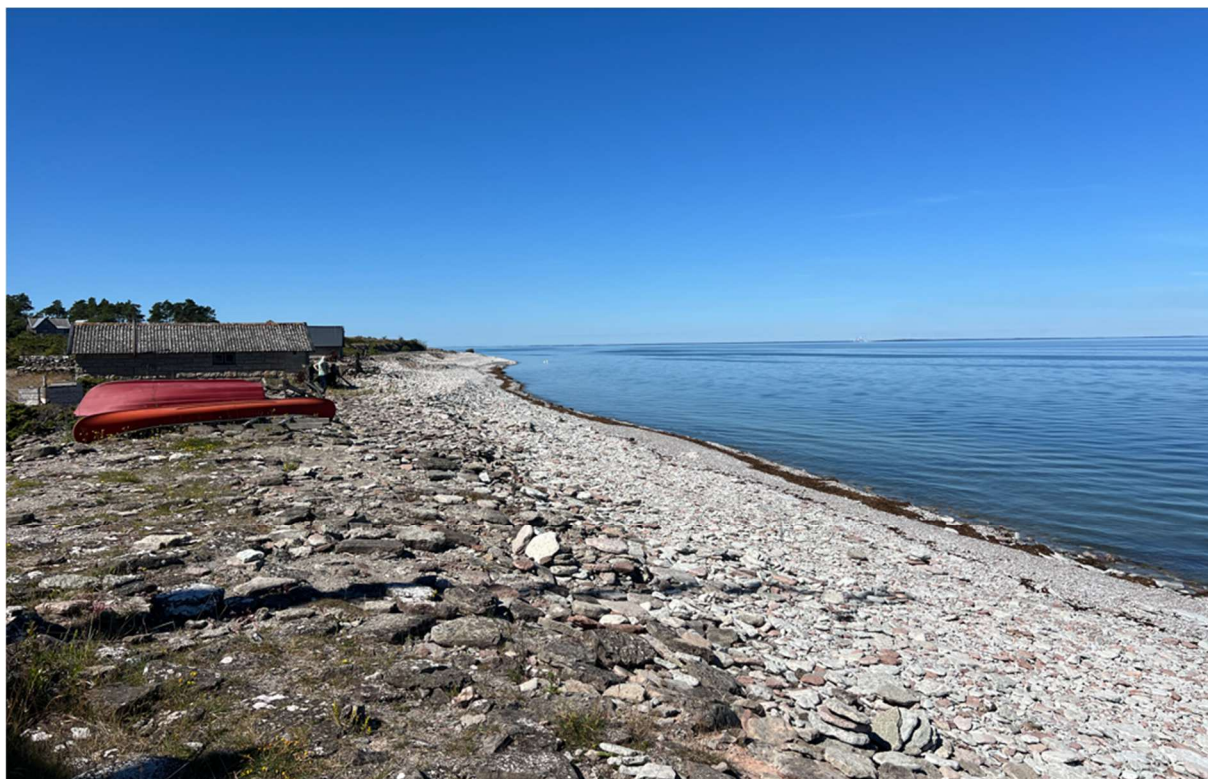
Blå Jungfrun är en kupolformad klippö mitt i norra Kalmarsund, mellan fastlandet vid Oskarshamn och Öland. Ön är 21 hektar stor och har sin högsta punkt 86 meter över havet. Den är känd för sin unika natur, rika flora och sällsynta djurarter, bland annat ovanliga lavar och skalbaggar i den frodiga ädellövskogen.

Resan till Blekinge och Öland 28 juni - 02 juli 2025

Ön är omgiven av myter och legender, särskilt kopplade till häxor och trolldom. I folktron kallades Blå Jungfrun för Blåkulla, platsen dit häxor enligt sägnen flög på skärtorsdagen för att möta Djävulen och fira häxsabbat. Redan på 1400-talet ansågs ön farlig och magisk, och sjöfarare undvek att nämna dess namn av rädsla för stormar

Några hus som fanns vid Jordhamn.

Kustlinjen vid Jordhamn

Vi förflyttade oss en bit längre bort och kom till ett dagbrott där man bryter kalksten.

En annan vy av kalkbrottet. Blå Jungfrun syns långt bort i bildens vänstra del.

Lunch skulle vi äta på restaurang Kalk där vi skulle äta en Öländsk specialitet som heter Luffsa.

Väldigt trevlig restaurang med trevlig personal,

Några som förväntansfullt väntar på Luffsan

Ännu fler

Ännu ännu fler

Och ytterligare några med skrikande magar som väntar på maten.

Efter lunchen bar det iväg till Ölands norra spets för att besöka fyren Långe Erik.

På väg över en bro för att komma till fyren såg vi dessa djur som jag trodde var kor. De gick helt fritt utan att vara tjudrade. Plötsligt upptäckte vi att det inte var kor utan tjurkalvar men de var väldigt snälla och brydde sig inte speciellt om oss som gick där kollade in dem.

Långe Erik är en ikonisk fyr på Ölands norra udde, vid Grankullaviken norr om Byxelkrok. Den byggdes 1844–1845 i kalksten, är 32 meter hög och har 138 trappsteg upp till balkongen, som ligger på cirka 28 meters höjd. Fyren kallas officiellt "Ölands norra udde". Namnets ursprung är okänt, men tros ha skapats i analogi med "Långe Jan", fyren på Ölands södra udde.

När Långe Erik först togs i bruk 1845 var den utrustad med spegellinser och rovoljelykta. Under 1880-talet byttes ljuskällan till fotogenlampa, och 1906 installerades en luxlampa samt en urverksdriven roterande lins från Barbier Bernard. Elektrifiering skedde på 1940-talet och 1976 automatiserades fyren helt. Den stora linsen togs ur drift på 1990-talet och ersattes av en mindre fyrlykta på balkongen, som uppdaterades 2010.

Finns det stenar så finns det folk som skall bygga olika kreationer av dessa. Här bakom fyren nere vid vattnet fanns massor av uppbyggda stenformationer.

Några i vår grupp kunde inte motstå att känna på vattnet.

Jag vet inte ifall dessa hade varit och känt på vattnet, men kanske.

En avskedsbild av Långe Erik med bron som tar en över vattnet fram till fyren.

Nästa mål var Källa gamla kyrka som inte längre är en kyrka sedan den avkristnats.

Källa gamla kyrka på Öland är en av Sveriges bäst bevarade medeltida försvarskyrkor och ett unikt kulturarv. Kyrkan ligger i Källa socken på nordöstra Öland, nära den historiskt viktiga hamnen Källhamn.

Källa gamla kyrka en sällsynt välbevarad medeltida försvarskyrka, byggd i kalksten på 1100–1200-talet, med en historia som sträcker sig tillbaka till kristendomens införande på Öland och med starka band till både hedniska och kristna traditioner. Kyrkan är unik genom sin försvarsfunktion och sin kompletta medeltida exteriör

Kyrkan var egentligen inte öppen för allmänheten men vår guide hade utverkat specialtillstånd så att vi fick komma in och kolla hur den såg ut.

Rosie leker präst i predikstolen.

Mycket gamla gravstenar.

Sista stoppet på guidningen var kungens Sollidens Slott.

På väg in

Klassisk bild av slottet

I denna stuga fanns det folk som bodde innan slottet byggdes. När detta var klart blev personerna i stugan bortkörda till någon annan plats en bra bit ifrån för att inte störa den "viktiga" kungafamiljen.

I denna stuga lekte de s.k. Hagasessorna när de besökte Solliden under somrarna.

Det finns mycket trädgård med blommor och grönt. Här är vi i den s.k. Holländska rosenträdgården.

Eftersom det är ett kungligt slott så finns det minst tre trädgårdsmästare som sköter om trädgårdarna. Dessutom finns det troligtvis en hel armé av folk som lyder under trädgårdsmästarna.

Det är väldigt vackert här.

Det förekommer olika former av gästutställare i slottsparken. Här var det en fotograf som ställt ut bilder på kaxiga fåglar. Väldigt snitsiga bilder måste erkännas.

Sollidens slott är den svenska kungafamiljens sommarresidens på Öland, beläget strax söder om Borgholm. Slottet uppfördes på initiativ av drottning Victoria och stod färdigt 1906. Victoria, som led av hälsoproblem, sökte sig till Ölands milda och torra klimat för lindring. Hon inspirerades starkt av den italienska villan San Michele på Capri, och med hjälp av läkaren Axel Munthe köptes byggnadsdetaljer och statyer från Italien, vilka integrerades i slottets murar.

Arkitekt för Solliden var Torben Grut, mest känd för Stockholms Stadion. Victoria var själv mycket engagerad i byggprocessen och valde platsen samt deltog i utformningen av både byggnaden och den omgivande parken. Efter drottning Victorias död 1930 ärvdes Solliden av kung Gustaf V, som bland annat lät installera elektricitet och öppnade slottsparken för allmänheten. Gustaf V testamenterade sedan Solliden till arvprins Carl Gustaf, nuvarande kung Carl XVI Gustaf

Borgholms slott ligger på ett stenkasts avstånd från Solliden.

Sista bilden från Öland är den typiska Öländska stubbmöllan.

Den öländska stubbmöllan (stubbkvarnen) är en av Ölands mest karakteristiska byggnader och en viktig del av öns kulturarv. Stubbkvarnen är en typ av väderkvarn där hela kvarnhuset vilar på en stor, kraftig stubbe (en lodrät ekstubbe). Det unika med konstruktionen är att hela kvarnhuset kan vridas

Resan till Blekinge och Öland 28 juni - 02 juli 2025

runt stubben för att rikta vingarna mot vinden, till skillnad från senare kvarntyper där bara kvarnhattens överdel är vridbar.

De flesta bevarade stubbkvarnar på Öland är från slutet av 1700-talet eller början av 1800-talet, men tekniken är mycket äldre och har funnits i Sverige sedan 1300-talet. Vissa delar i kvarnarna kan vara ännu äldre – på Borgholms stadsmuseum finns en hjärtstock med året 1441 inristat.

Väl framme vid hotellet i Färjestaden tog vi farväl av Caroline och tackade för en utmärkt och intressant guidning.

Dag 5

Dag fem var det dags att återvända till Järfälla och Solna.

Avfärden skedde kl. 10.00

Första stoppet var Tindereds restaurang där vi skulle äta dagens lunch.

Raststället ligger väldigt vackert vid en sjö.

Janne är ute och kollar omgivningarna.

Micke kallar till uppsittning i bussen för sista delen av resan.

Efter ett kort stopp på Stavsjö rastplats nådde vi första slutstation d.v.s. Jakobsberg där det flesta steg av. Bussen fortsatte till Kallhäll där vi tog farväl av varandra och inte minst Micke denne hyvens man som rattat bussen med den äran.

Tack!

Text: AI samt Sten Pernemark

Bild: Sten Pernemark

Senast uppdaterad 2025-07-05